

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Sanctorum Joachim Et Annæ Geneseos, Vitæ, Transitus Et Connexorum

Polius, Jacobus

Herbipoli, 1652

9. Causæ alti silentij de Joachim & Annâ in sacrâ Evangelij Historia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43946

*Cause cur Evangelista de IOACHIM
& ANNA omnino sileant.*

§. 9.

JOSEPH supremus in scalâ genitorum reperi-
tur, cui innixus est Dominus, ut pulchrè dedu-
cit Florentius ab Hansvick cornucopiæ fol. 1.
enarr. 2. sect. 27. Evangelista quoquè magnum
& verum nomen beato Joseph attribuit, quia si
vir Mariæ, est & pater Domini ait ^aRupertus Ab-
bas. Similiter Jacobus Perez de Valentia Chri-
stopolitanus Episcopus super Magnificat, Car-
thag. de arcanis Maria & Joseph lib. 18. homil. ul-
timâ §. 6. n. 3. & lib. 4. homil. 11. Abulens. in Matth.
tom. 1. pag. 165. & Didacus Vega in festo S. Joseph
insigniter deducunt, quomodo Joseph fuerit pa-
ter Christi. Jam nunc hypothese tali præambulâ,
ad quæstionem cur B. Virginis genealogia non
sit deducta? SS. Parentes primam assignant cau-
sam, quod non sit consuetudinis Scripturarum,
faminarum genealogias texere. Ita tradunt Eu-
cherius Lugdun. Episcopus tom. 2. p. 268. edit.
1531. Basileensis. Theophylactus in c. 1. Matth.
col. 61. Anselm. in c. 1. Matth. Euseb. Emiff. hom.
nativ. B. Virg. S. Hieronymus lib. 1. coment. in
Matth. Damascen. lib. 4. de fide c. 15. & Eutymius
in c. 1. Matth. Alphonsus Tostatus Episcopus
Abulensis c. 1. in Matth. q. 28. Præter quam cau-
sam aliæ plures suberant reconditæ teste S. Chry-
sostomo homil. 2. in c. 1. Matthæi.

D 2

2, Alte

^a Rupert. in c. 1. & 2. Matth.

2. Alteram causam S. Fulbertus^b assignat verbis totidem: Sanè si qui sollicità mente, ac studiosà investigatione perquirant, cur sanctorum precedentium memoria, huius prefate virginis, temporanea initia, suis fidelibus sequacibus enucleatim non exornaverunt, ut ad omnium notitiam vulgarent; noverint, non ignaros eos extitisse hæreseos, quæ pro insigni & admirando huius sacre puellæ præconio exortura erat, & ob id, si quid ex eius ortu occasionem dare ad hoc posset, sagaci industriâ celandum æmulis & infidelibus decreverunt, ne inveniret caeca garrulitas perfidorum, unde maternum sinum Ecclesiæ verberaret suâ multiplici fallaciâ.

3. Tertiam Cornelius Mussus Episcopus Bitontinus depromit dicens: ^c Vides Spiritum sanctum in sacris litteris nusquam de Mariâ loqui, quomodo de cæteris loquitur mulieribus: nusquam mentionem facit patris eius Joachim, aut Matris Anne: non dicit quâ etate fuit, cum desponsaretur Josepho, non quâ diu vixit, non quando diem suum obiit. Loquitur de illâ non secus, quam de Melchisedech & magno illo Eliâ. Videmus enim, quam parum se ad res extendat humanas, cum de illis sermo est; adeò ut D. Paulus Hebr. 7 non vereatur Melchisedechum appellare virum sine patre, sine matre, sine genealogiâ: non quod non habuit, sed quod eorum nulla fit in Scripturis mentio. Agite dum, scitis cur Scriptura tanto utitur silentio, tamque rectè de rebus Maria loquitur, ut cogitatio tua

segre-

^b Fulb. ser. 3. de nat. B. V. ^c Mussus in Festo S. Mariæ ad Nives.

segreget illam à numero aliarum mulierum, & de illa non aliter loquaris, quàm ipsum loquitur Evangelium, hoc est, tanquam de muliere divinâ potius & celesti, quam terrenâ, atque in omnibus Christi individua socii.

4. Rationem quartam dat P. Alphonsus Salmeron^d inquiens; Quod fuerint taciti parentes, ad maiorem eiusdem virginis honorem & decus spectat, si quis rectus sit sacrarum literarum censor & interpres. Verum quisnam est honor iste? Audi: Qui asserunt virginem Mariam sub originali peccato conceptam, eo maximè nituntur argumento, quod ex viri semine, ut ceteri omnes processit: qui vero sentiunt ab illo delicto preservatam, illud maximè argumentum urgent, quod fuerit mater Salvatoris Christi, ut eminentiori genere sanctificationis (scilicet preservatione à peccato) gaudere promeretur. Ut ergo Spiritus sanctus indicaret illam alienam ab hoc crimine eius parentes subtrahit. Salmeron eadem deducit fusius. Plura qui volet consulat Joannem Gersonem in ferm. de nativ. B. Virg. in facie Constantiensis Concilii declamatô, Guilhelmum Pepinum in festo S. Annæ, Michaellem de Hungaria ferm. 2. de S. Anna & Biverum de Deipara pag. 52. & dissert. 1. pag. 127. & 148. dissert. 3. pag. 579. & 581.

5. Confirmat eadem Lansberg. ^c dicens: Mirum fortasse videbitur, nihil in canonicis Scri-

D 3 pturis

^d Salm. tom. 3. tract. 28. edit. 1602. Colon. pag. 217.

^c Lansberg. ferm. 4. de S. Anna edit. 1545. Colon. fol. 222.

pturis inveniri de S. Annâ, Dei matris genitrice :
 verum id mirandum non est. Nam si de Christi
 aut Mariae gestis plenè investigare cupiamus
 omnia, ad multa deest nobis sacra Scriptura testi-
 monium, (quod latè & insigniter per exempla
 commonstrat, & immediate subjungit) Quid igitur
 mirum si de S. Annâ, præterquam in apocry-
 phis, nihil scriptum sit? satis præterea eandem lau-
 datam ex his, quæ in Scripturâ Christum & eius ma-
 trem figurasse leguntur, intelligimus. (Et post enu-
 meratas illustres figuras idem auctor concludit)
 Hæc aliaque multa sunt, quæ satis indicant Scriptu-
 ram sacram non omnino tacuisse Annam, tametsi
 ex nomine eam non vocaverit. Credendum potius
 divinâ id dispensatione actum, ut de tam excellen-
 tibus Sanctis parum in Canonicis Scripturis inve-
 niretur, quo credentium fides fieret major, quo non
 historia certitudo, sed devotio ad amorem cultum-
 que Sanctorum nos induceret. Unde & Joannes
 Lopez^f Episcopus Monopolitanus ait: Certè
 dilectissimus Apostolus & Evangelista Joannes
 in Laudibus recensendis, mutus non extitisset,
 nisi Deus illa patefacere prohibuisset. Ita SS. Pa-
 tres, ita classici auctores senserunt, scripserunt,
 docuerunt. Faceat ergo Philo Annianus, qui
 ex Heli apud Lucam transformare attentavit
 Joachimum Patrem Deiparæ. Rectè Joannes
 Driedo^g scripsit: *Non oportet sacra Theologia
 studio*

^f Lopez tom. 3. in festo Assumpt. n. 2.

^g Driedo de dogm. lib. 3. tract. 2. c. 1.

*studiosum, ubique curiosè immorari, ad invenien-
dum sententias novas in vocibus seu orationibus
multiplicibus. Et in prologo idem Driedo, pro
pace in rebus fidei, primo loco requirit, ut de
dogmatibus controversis inquiratur, quid anti-
quitus tradiderint veteres patres, qui jam inde à
temporibus Apostolorum continuâ successionis
serie scripserunt.*

6. Porro cum S. Matthæus in suâ genealogiâ
Hebraicè scriptâ, varias mulieres generantes in-
seruerit, terminans in Josepho viro Mariæ, quod
Hebræis constabat: S. Lucas autem Græcè scri-
bens in extremitate constituat Helin, per quem
si intellexerit Joachimum patrem Mariæ, quod
Græci ignorabant, quæritur cur non id ipsum
Matthæus signanter expresserit, cum idem Spiri-
tus sanctus, qui scribenti Matthæo adfuit, dire-
xerit quoque calamum Lucæ? Doctissimus Pater
Salmeron^h hujusmodi mentionem in Lucâ de-
siderat. Denique quod etiam usquequaque in-
suetum non fuerit Hebræis, in genealogiis re-
censendis fœminas memorare, Judith liber in-
dicat, ubi nobilissimæ fœminæ proavi, tritavi at-
que abavi, generisque universitas explicatur, uti
Joannes Bonifacius lib. 1. historiæ virginalis
notavit. Sed quorsum texeretur genealogia Joa-
chim, siquidem non minus per Virum quam per
patrem constabat progenies Mariæ? Abulen-
sisibi supra. Maldonatus in c. 1. Matth. edit. 1602.
Lugdun. col. 21.

q̄ Salm. tom. 3. tract. 28. pag. 208.

D 4

Con.